

at Escadreseiladsen gaaer tabt; at man ikke faaer alle Skibene samlede; og den Dvælse, hvorpaa der fra den ene og anden Side er lagt saa overordentlig Vægt, vil altsaa ikke finde Sted, derved at man er gaaet ned til den laveste Grændse af det, man har kunnet forsvare at foreslaae. Altsaa Dvælsen i sig selv vil lide herved; men en anden Ting, der nemlig er berørt af den høitærede Minister, men ikke nævnes af Forsvarscommissionen, vil efter min Formening lide saameget mere, dersom vi blive staaende ved det Forslag, som er forelagt af Regjeringen. Naar vi nemlig vilde have vor Flaade og Hær og søge at faae Nytte af den, saa maae vi drage Omhu for, at den til enhver Tid er beredt paa at kunne gaae i Kampen, idetmindste maae vi bestræbe os saameget derfor, som vi formaae; men blive vi staaende ved dette Forslag, idetmindste som det foreligger, saa vilde vi ikke komme bort fra det, vi nu have fulgt i en Række af Aar, og som jeg anseer for at have været meget skadeligt, den Ting nemlig, at vi ofte i lang Tid ikke have haft en Vimpel vaiende ved den danske Flaade. Krigen nu omstunder kommer ikke saa langsomt paa, som tidligere, den kommer hurtigt, og vi maae hurtigt være færdige til at rykke i Marken. Det er nødvendigt efter den Forandring, der er skeet med den nyere Krigsførelse, paa den Maade, som man rykker frem, at vi hurtigt kunne være færdige til at komme i Siden, og det er netop for at kunne følge med, at vi, som jeg har sagt, maae gaae over til et andet Princip og lægge større Vægt paa, at vi bestandig have nogle af Flaadens Skibe udrustede. Fra ifjor Efteraar, da Pantserfregatten „Føder Skram“ var ude og gjorde Brudefærdten med til Petersborg og kom hjem, saavidt jeg erindrer, i October Måaned og strøg sin Commando, og indtil Midten af April dette Aar, da en lille Skonnert gik op til Seland, vaiede der ikke en dansk Vimpel ved vor Flaade. Vi maae drage Omhu for at vi til enhver Tid have i det Mindste Noget, lad os sige en Fregat, liggende færdig med sit Mandskab og indøvet, ikke alene for dens egen Skyld, men ogsaa for at dens Besætning kan gaae ombord paa de andre Skibe, hvorved vi kunne slaffe en stor Deel af Flaaden hurtigt

ud. Nu kan man vel sige, vi have Folk, de boe oppe i Taarbæk, Skovshoved og Gilleleie, der boe Fiskere, og vi have ogsaa Officerer, der gaae omkring paa Gaderne, vi have ude paa Værftet gaaende nogle Marineartillerister, og vi kunne lægge Skibene færdige med deres Maskiner, klare til at sætte Damp op, og naar det skal gaae løs, tromme vi alle disse Menneffer sammen. Dertil skal jeg bemærke, at for det Første ere de Folk, som vi saaledes have gaaende, ikke Allesammen netop de, som vi i Dieblirket have Brug for. Jeg vil ikke regne disse Marineartillerister, som vi have ude paa Værftet; de ere ikke Artillerister, taget de kaldes Marineartilleri, men Lægdrullematroser, som ikke ere saaledes øvede, at vi kunne bruge dem som Artillerister, og hvad Officerer og Underofficerer angaaer, maae vi søge at lade dem komme ud med Skibene, eller de maae gaae i fremmede Mariner eller i Coffardifart. Det giver bedre Beskæftigelse, end at de gaae hjemme paa Gaderne og vente paa at blive kaldte ombord i Skibene, naar der mulig kommer Krig. Vort Forslag gaaer altsaa ud paa at forøge Antallet med 400 Mand i 6 Maaned. 400 Mand er omtrent en Fregats Besætning, og 6 Maaned er det, der mangler, for at vi kunne naae at faae en Fregat ude Aaret rundt, og naar dertil kommer 2 Corvetter og et Par Skonnerter, kan en Escadre sendes ud til samlet Dvælse. Naar der spørges om den Sum, det vil koste, stiller det sig saaledes, at den Sum, der staaer paa det Budget, som Forsvarscommissionen har opstillet til Udrustning og Dvælse, foruden hvad der medgaaer til Hans Majestæt Kongens Dampskib og til Opmaalinger, og som er 220,000 Rb., have vi tænkt os forøget til 300,000 Rb. Det er altsaa en rund Sum af 80,000 Rb., som her er Tale om at forøge Marinens Budget med. Jeg skal overlade til de ærede Medlemmer selv, hvorvidt de af de Hensyn, som jeg har fremsat, vilde finde det rigtigt at bevilge disse 80,000 Rb. mere, men jeg beder de ærede Medlemmer derom, ikke for min Skyld, og — jeg maa gjentage, hvad jeg har sagt — det er ikke fra Marinens Standpunkt, at jeg seer dette Spørgsmaal, men jeg har følt mig forpligtet til ret indtrængende at lægge de ærede Medlemmer